

Népújság

Marosvásárhely, 2018 november 10, szombat

Hetvenéves a marosvásárhelyi magyar nyelvű gyógyszerészképzés

• 2018-10-30 15:00:08

• Bodolai Gyöngyi

Jubileumi emlékünnepe a magyar tudomány napján

Tartalmas és tartásos, időnként torokszorítóan megható, de összességében egy új nemzedéknek a hagyományok tisztelete mellett a jelenkori kihívásokkal való megküzdését tükröző ünnepség keretében emlékeztek meg október 27-28-án a marosvásárhelyi magyar nyelvű gyógyszerészképzés hetvenedik évfordulójáról.

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület Orvos- és Gyógyszerésztudományi Szakosztályának (EMEÖGYSZ) égisze alatt megtartott jubileumi ünnepség helyszíne a Művészeti Egyetem Stúdió Színháza volt. A rendezvényre dr. Gyéresi Árpád emeritus egyetemi tanár Hét évtized emlékezete címen egy újabb, adatokban és emlékekben gazdag kötetet állított össze, amelyet az ünnepség második napján mutattak be.

A magyar nyelven közel háromezer gyógyszerészt útra bocsátó marosvásárhelyi kar jobbára fiatal oktatói mellett jelen voltak tanítómestereik, az egyetem nyugalmazott idős tanárai és munkatársaik. A megemlékezést megtisztelte jelenlétével a négy határon túli gyógyszerészeti kar küldöttsége. A közönség soraiban ott ültek a végzetek szinte minden korosztálya-nak képviselői, a fiataloktól a '80-as éveikben járó, még mindig aktív gyógyszerészekig az országból és a határokon túlról, még az Egyesült Államokból is.

Dr. Sipos Emese

Dr. Sipos Emese professzor, a szervezőbizottság elnöke köszöntötte a megjelenteket, köztük a Sapientia EMTE képviselőit, a MOGYE magyar oktatóinak választott vezetőit, a Hargita, Maros és Kovászna megyei gyógyszerészkollégiumok képviselőit, az EMEOGYSZ vezetőségét, Vass Levente parlamenti képviselőt, majd főhajtással tisztelegtek néhai tanáraik emléke előtt. Amióta az érvényben levő közoktatási törvény előírja az önálló magyar főtanzsékek létrejöttét, az egyetem vezetősége minden módon szeretné kitörölni a múltat, ami valójában a magyar nyelvű oktatást jelentette. Ezért nem szervezheték meg az egyetem keretében az ünnepséget. A rendezvény programját pedig úgy állították össze, hogy az első nap a múltról szóljon az egyetem nyugalmazott tanárainak vallomása alapján, a második napon a maroknyi aktív csapat mutassa be azokat a tanszékeket, ahol oktatói és kutatói munkájukat végzik – hangzott el Sipos Emese beszédében.

A jubileumi ünnepség legfontosabb üzenete, hogy a mai nemzedék megismerje az iskolaalapító elődök nehéz, de ugyanakkor lelkes munkáját, az egyetem és a kar sorsának alakulását, a sikerek titkát és a kudarcok okát – hangsúlyozta dr. Szilágyi Tibor egyetemi tanár, az EMEOGYSZ elnöke. A hányatott sorsú anyanyelvi orvos- és gyógyszerészképzés történetében minden korszaknak megvolt a sajátos nehézsége. A kar megszüntetésére tett kísérlet pedig oda vezetett, hogy a rendszerváltás idején a magyar nyelvű gyógyszerészeti oktatást már-már a klinikai halál állapotából kellett feltámasztani. Jelenleg nemcsak a Gyógyszerészeti Kar, a marosvásárhelyi magyar nyelvű orvos- és gyógyszerészképzés egésze is végveszélybe került az oktatás nyelve mellett a szellemiségét illetően is. Mivel egyre nyilvánvalóbb ez a szándék, olyan oktatóként, aki mindvégig az állami felsőoktatás mellett állt ki, jelenleg úgy érzi, hogy józanul fel kell mérni, meddig lehet elmenni a kompromisszumokban, és meddig lehet engedni, hogy megcsonkítsák azt, ami a magyar oktatásból még megmaradt – osztotta meg

kételyeit Szilágyi professzor. A továbbiakban köszönetet mondott a szervezőknek, akik olyan körülmények között készültek az ünnepségre, hogy felsőbb parancsra már-már tragikus módon két nap alatt kellett átköltözniük a Gyógyszerészeti Kar újonnan elkészült épületébe. Mint érdeklődésünkre utólag elhangzott, többen is a korábbinál szűkösebb körülmények közé kerültek, miközben sok évtizedes helyüket a Petru Maior Egyetem foglalta el.

Fotó: Nagy Tibor

Sokak alkotó, értékteremtő munkája tette lehetővé a jubileumi ünneplést, és társképző helyként hálásak azért, hogy a különböző együttműködések keretében olyan marosvásárhelyi hallgatókkal, kutatókkal találkozhattak, akik fényt, örömet vittek az életükbe – mondta köszöntőjében dr. Zelkó Romána professzor, a Semmelweis Egyetem Gyógyszerésztudományi Karának dékánja. Biztató szavakkal szólt a jelenlevőkhöz dr. Flittler András docens, a Pécsi Tudományegyetem fiatal, két évtizedes Gyógyszerésztudományi Karának dékánhelyettese. Dr. Zupkó István docens, a Szegedi Tudományegyetem Gyógyszerésztudományi Karának dékánja, aki munkatársainak nagyrabecsülését tolmácsolta, a 70 év során megvalósuló szellemi alkotótevékenységet és értékfelhalmozást hangsúlyozta, ami a teljes magyar kultúra része, annak fennmaradását és továbbvitelét szolgálja. Büszkék vagyunk rá, hogy itt lehetünk az ötödik magyar gyógyszerészképző helyen – mondta dr. Vecsernyés Miklós docens, a Debreceni Tudományegyetem Gyógyszerészeti Karának dékánja.

A következőkben a műsorvezető, Mezősi Adrien ötödéves gyógyszerészhallgató azt a kisfilmet jelentette be, amelyben a Gyógyszerészeti Kar jelenlegi oktatói kérdezték a magyar nyelvű gyógyszerészképzés történetében fontos szerepet betöltött elődeiket.

„Az oktatás célja a legújabb ismeretek átadása a hallgatóknak. Ezen ismeretek forrása a kutatás.” „A felsőoktatás elválaszthatatlan a kutatómunkától.” „Egy tanár legnagyobb öröme, ha egykori tanítványa túlszárnyalja őt, és többet ér el szakmailag, mint amire neki volt lehetősége”. „Ne félj, diák, kerüld el a félős... tanárokat, és alakítsd ki a saját egyéniséged!” „Nincs más lehetőség, mint foggal és körömmel ragaszkodni a jogainkhoz” – hangzottak el többek között a filmben megszólaló oktatók tanácsai. A feltett kérdésekre válaszolva a pályaválasztásról, a felvételi vizsgáról, egyetemi karrierjük kezdetéről és kibontakozásáról, a tanítómesterektől kapott útravalóról, az úttörés és az előrehaladás nehézségeiről

vallottak. Ugyanakkor a hivatásként megélt pálya szépségéről, a munkatársak közötti egyetértésről, az elméleti és gyakorlati oktatásban, valamint a tudományos kutatásban elért sikerekről, az elvégzett munka nyújtotta elégtételről, legszebb emlékeikről szóltak. A tanácsok között szerepelt a szakköri tevékenységben való részvétel fontossága, az empátia, a hivatásként végzett patikai munka, a kitartás, a kisközösség, az anyanyelv szeretete, a magyar oktatásért való küzdelem, ami egyetlen percre sem szabad kialudjon. Felidéztek az egyetem történetének olyan keserű pillanatait is, mint a magyar oktatás elsorvasztására és a gyógyszerészeti kar megszüntetésére tett kísérlet, majd az újraélesztés nehézségei, valamint a kényszerű nyugdíjazás, ami véget vetett az újrakezdést követő eredményes munkának. A filmben megszólalt dr. Blazsek Bodó Ágnes egyetemi adjunktus, a gyógyszerellenőrzés tanára, dr. Csedő Károly, a farmakognózia (gyógynövényismeret) professzora, dr. Dudutz Gyöngyi, az ipari gyógyszerészet egyetemi tanára, dr. Feszt György, a gyógyszerteran, gyógyszerhatástan professzora, dr. Gáspár Mária egyetemi tanársegéd, kutató, a gyógynövényismeret (farmakognózia) és a gyógyszerészeti ügyvitel oktatója, dr. Gyéresi Árpád, a gyógyszerészeti kémia professzora, dr. Kincses Ajtay Mária, a toxikológia egyetemi tanára, dr. Máthé János biokémia-professzor, dr. Péter H. Mária egyetemi adjunktus, a gyógynövényismeret tanára, a gyógyszerésztörténet későbbi elkötelezett kutatója és dr. Tőkés Béla, a fizikai kémia professzora.

Szíve, lelke ünnepel, hogy tagja lehet a 70 év alatt szeretettel felnevelt terebélyes fákból álló „erdőnek” – mondta a végzetek nevében Bartháné Szász Ilona sepsiszentgyörgyi gyógyszerész.

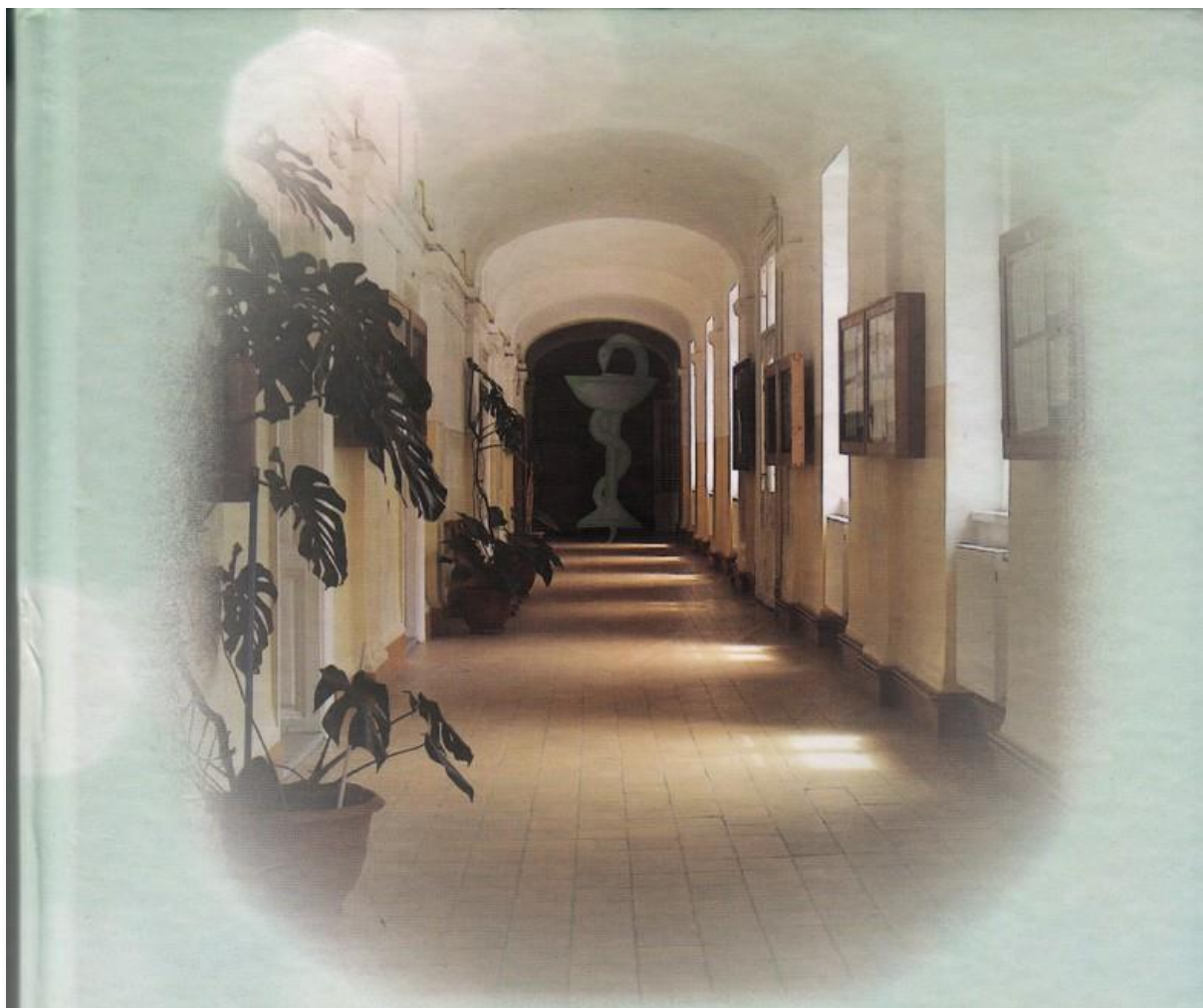
Az ünnepségen emléklapot adtak át a Gyógyszerészeti Kar egykori oktatóinak, majd a Marosvásárhelyi Magyar Diákszövetség tehetséges csoportjának tagjai Küküllő menti táncokkal bizonyították, hogy a szakma mellett a néptánc szeretete is él a hallgatókban.

A rendezvény második napján a kar negyedik oktató nemzedékének jobbára fiatal és középkorú tagjai számoltak be a tanszékek történetéről, az alapító és a munkát kiteljesítő elődökről és a jelenleg folyó oktatói és kutatói tevékenységről, a botanikus és a gyógynövénykertről: Boda Ferenc doktorandusz, tanársegéd, dr. Domokos Erzsébet egyetemi adjunktus, dr. Laczkó-Zöld Eszter egyetemi adjunktus, dr. Dónáth-Nagy Gabriella docens, dékánhelyettes, dr. Székely-Szentmiklósi Blanka egyetemi adjunktus, dr. Nagy Előd docens, rektorhelyettes, dr. Kelemen Hajnal docens, dr. Rédai Emőke adjunktus, dr. Varga Erzsébet adjunktus, dr. Fülöp Ibolya docens, dr. Vancea Szende docens, dr. Szabó Zoltán adjunktus, dr. Finta Hajnal adjunktus. A beszámolóból kiderült, hogy vannak katedrák, ahol már egy magyar oktató sincs, így kényszerűségből más tanszékek képviselői vállalják ezt a munkát is.

Gyéresi professzor dedikál

Egykori diák- és mai professzortársának, dr. Gyéresi Árpád egyetemi tanárnak a jubileumi évfordulóra készült kötetét dr. Jung János egyetemi tanár, a Román Orvostudományi Akadémia tagja mutatta be. A Hét évtized emlékezete hosszas és fáradságos gyűjtőmunka eredménye, amit a szerző „személyes élményeinek a részletes felelevenítése tesz érdekessé és teljessé” – emelte ki Jung professzor. A 324 oldalas kötet a Gyógyszerészeti Kar történetének dokumentált áttekintése. Az elért szakmai eredmények mellett az adott kor „viharos eseményei”, a sztálini, majd a ceaușescui diktatúrák hatása, a kar megszüntetésére tett kísérlet, az oktatók hányatott sorsa, majd az 1990-ben újraindult kar lendületes fejlődése, a tudományos kutatásban elért eredmények, a külföldi intézményekkel létrejött együttműködések története megemlékező, évfordulós írásokban, valamint a szerző személyes élményeiben elevenedik meg. A kötetben olvasható a tanszékalapító tanárok portréja, az évfordulós ünnepekről szóló beszámolók, a kari asszisztensképzés története, elhunyt tanártársak nekrológja, valamint az utolsó évek kihívásairól, a nemzedékváltásról szóló írások, a különböző alkalmakkor elhangzott köszöntőbeszédok. A gazdag képanyag mellett a kar végzettjeinek 13 oldalas névsora, végül pedig az egyetem volt oktatóinak, diákjainak versei olvashatók – hangzott el Jung János professzor könyvismertetőjében.

— Hét évtized emlékezete —

70 éves a marosvásárhelyi magyar nyelvű
gyógyszerészképzés

Szerkesztette Dr. Gyéresi Árpád

2018

Beszédében a szerző az erdélyi magyar nyelvű egyetemi képzés gyökereit hangsúlyozta, és ezen belül a 120 éves gyógyszerészképzését. A MOGYE értéke abban rejlik, hogy a szakmai képzésnél többet nyújtott, hiszen az alapító tanárok és utódaik a lelküket adták – mondta többek között Gyéresi professzor, és köszönetét fejezte ki az EME Orvos- és Gyógyszerésztudományi Szakosztályának, amely a könyv kiadását vállalta, a FarmaMedia munkatársainak a szép kivitelezésű kötet szerkesztésében nyújtott segítségért, valamint családjának.

Végül a kötetben szereplő versek közül Lackfi Jánosnak a gyógyszerészből festővé lett Csontváry Kosztka Tivadarról szóló humoros költeményével, a Patikusdallal a szerző lánya, Gyéresi Júlia, a Művészeti Egyetem tanára derítette mosolyra a közönséget.

Dr. Sipos Emese, a szervezőbizottság elnöke nyitóbeszédében hangzott el Gergely Erzsébet, a kolozsvári Házsongárd Alapítvány vezetőjének a felhívása, aki a gyógyszerészek támogatását kérte az egyetemalapító Kopp Elemér professzor sírján levő márványtábla megmentéséhez és felállításához a Házsongárdi temető lutheránus parcellájában, ugyanis a neves professzor sírját, amelynek bérletét nem hosszabbították meg, idegeneknek adták el.

A jól szervezett rendezvényt a Gedeon Richter Románia gyógyszervállalat támogatta.